

LAČNA DRUŽINA

1. prizor

(Babica, mama in hči gredo na pohod v bližnji gozd.)

Babica (Zaskrbljeno ostalima dvema.): Razkužilo?

Mama (Brska po torbi, najde.): Imamo!

Babica: Maske?

Mama: Imamo!

Babica: Dodatne maske, ali si jih vzela?

Mama (Že malo nervozno.): Ja, imamo, no!

Babica: Rokavice! Rokavice? Jih imamo?

Hči (Stoji zraven, zelo naveličano.): Ja, babi, ja, imamo jih. Lahko zdaj gremo?

Babica: Še ena zeloooo pomembna stvar: razkužilo v spreju?

Hči: Ja, zakaj pa rabimo kar dve razkužili, no?

Babica: Nikoli ne veš ljubica, nikoli ne veš. No, ali ga imamo?

Mama: Ja! Zdaj pa pojdimo. Upam, da ne bo ravno veliko ljudi.

Babica (Samozavestno.): No, vidiš za to sem poskrbela. Po tej poti ne hodi skoraj nihče. (Krenejo proti levi.)

2. prizor

(Hodijo kot prave pohodnice. Naenkrat zaslišijo šum in korake. Človek.)

Mama (se ustavi, panično): Kaj pa zdaj? (Pogleduje sem ter tja.)

Babica (Živčno.): Za grm, hitro!

(Vse se skrijejo za velik grm.)

Hči (Šepetaje.): A nisi rekla, da tu ne hodi nihče?

Babica (Šepetaje, nejevoljno.): Šššš! Tiho bodi!

3. prizor

(Mimo pride dedek, med potjo pogleduje nazaj, kakor bi preverjal, ali ga kdo vidi. V roki ima nakupovalni cekar. Vse za grmom se ogorčeno spogledajo, češ ali je to dedek?!)

Dedek (Se ustavi pred grmom, veselo.): Ha! Saj nikoli ne bodo ugotovile, da sploh nisem šel v trgovino. Saj nisem nor, da bi zdaj v takih časih hodil med ljudi. (zadovoljno.) Oh, jaz sem pameten!

(Vse tri za grmom se še enkrat osuplo spogledajo.)

Babica (Ogorčeno sikne.): Pa saj še rokavic in maske ni vzel. Cepec! (Lovi sapo od jeze in presenečenja, že hoče skočiti izza grma, a jo vnukinja ustavi.)

Hči: Ne! Počakajmo še malo. Tole bi bilo lahko zanimivo!

Babica: Prav imaš! Me prav zanima, kaj moj mož počne na sprehodu, ko bi moral biti v TRGOVINI!

(Dedek se usede pred njihov grm in začne nekaj vleči iz cekarja.)

Dedek (Godrnja.): Hjo ta karantena! (Postane navdušen.) Zdaj pa lahko vsaj v miru jem, drugače mi moja itak samo kalorije šteje. (Odvija salamo, ampak druge tri tega ne vidijo, zadaj se nekaj potihlo pogovarjajo.) Oh, kako lepo dišiš! Oh, kako si mehka, moja salamica.

4. prizor

Babica (Ima vsega dovolj in skoči izza grma, dedek zelo presenečeno in hitro skrije salamo za hrbet.): Ti! Ti! Sem točno vedela, da te ne bi smela poslati samega v trgovino! Pa kje imaš kakšno masko, pa rokavice? Še razkužila nisi vzel. Ne morem verjeti! Čakaj malo ... (Povohlja po zraku.) Ali voham salamo iz kleti, tisto, ki je ponavadi na tretji polici, ha?

Dedek (Se skuša izgovarjati, pa ne najde izgovora.): Hmmm, ja, noooo, ammm ... Ah, vdam se! Saj tako vedno izgubim v teh besednih dvobojih. Oprosti, no, če sem pa lačen kot volk! (Naglo si zatisne ušesa, da ne bi slišal prihajajočega vpitja babice.)

Babica (Vpije): Pa kako si mogel! Tisto salamo šparam že od lanskega leta za hude čase! Saj sem vedela, da bi jo morala skrit drugam! In jaz ti hočem samo dobro! Ti pa me tako in tako nikoli ne poslušáš! Boš že videl!

Dedek (Prestrašeno.): Ampak, ampak jaz ...

Babica (Že hodi proti njemu s palico v roki): Nič ampak!

Mama (Prime babico za roko.): Pomiri se, mami, no!

Hči (Medtem vse posname z mobitelom): Ooo! Končno bom dobila malo več followerjev na Instagramu. Tole bo hit vam povem!

Babica (Se malo pomiri.): Ampak veš, ... (Poželjivo pogleda proti salami.) Saj če jo je že načel ... Sem res že malo lačna od vse te drame ...

Dedek (Si oddahne.): Eee, ja, ja! Obljubim, vse bom naredil! V trgovino bom šel, pospravil bom hišo in ... huh ... ta je najtežja - odpovedal se bom salami. (Sam pri sebi.) Samo, da mi ni treba poslušati tega vpitja. (Že deli kruh iz cekarja in ponovno odvijja salamo.) No, a ste za en majhen piknik?

Babica (Osorno.): Ne prilizuj se, samo razdeli že to salamo!

(Nato vsi posedejo in malicajo kot na pikniku.)

5. prizor

(Na drugi strani gozda se prikaže družina srnic - vsi so opremljeni z rokavicami, maskami in opazujejo družino.)

Mama srna: No pohitimo. Ni varno biti zunaj med karanteno. Še posebej, če so zraven ti požrešni ljudje. Pa pohitimo, da ne bo doma strah Covida in Corone. Nineteen, ne obiraj se, no! (Zbežijo.)

KONEC

Avtorica: Živa Antončič Petelin 7. b

Mentorica: Barbara P. Plevanč